

crudelissima rugit. Tandē cum angustia maria eū capiētes statuerūt ipm ante p̄sentia alexādi. Quēz cū vidisset alexāder mirat⁹ est in figura ei⁹. ⁊ p̄cepit eū ligari ⁊ ignib⁹ con cremari.

Quō Alexander inuenit arbores que nascebantur cum sole.

De amoto exer

citu deuenit ad aliū cāpū in q̄ arbores p̄sistebāt mire magnitudinis. q̄ cū sole oriebant⁹ ⁊ cū sole occidebāt. Et p̄ma siquidē hora diei egrediebatur de sub terra. ⁊ vsqz ad horā sextā crescebāt altissime. Et sexta v̄o hora vsqz ad occasus solis intantū descēdebant vt nullaten⁹ sup̄ terras viderent⁹. ⁊ q̄tidie fructus amenissimos p̄ducebant. Has cū vidisset alexāder p̄cepit cuidā militi vt sibi de ip̄is frondib⁹ portaret. Ille vero dū dñi sui mandatū vellet implere. mox p̄cussit eū spūs malignus. ⁊ p̄sentib⁹ omnib⁹ expirauit. Et audierūt vocē in aere dicentē. Quicūqz istis arboribus p̄p̄inquit⁹ accesserit. morte velocissima moriet⁹. Erant autē in ip̄o campo aues multissime sup̄uolātes. ⁊ cum aliquis tangere vellet eas. cōtinuo exibat ex eis ignis. ⁊ eum crudeliter incendebat.

Qualiter Alexander puenit ad vallem obscuram. ⁊ ibi inuenit basiliscum.

Ende amoto

o exercitu venit ad mōtē quēdam qui tante erat altitudinis vt p̄ septē dies p̄tinuos in ascensu illius montis existerent. Subito puenit draconū serpentū ⁊ leonum

multitudo q̄ eos maxima angustia angustauerūt. Tandē ab eoz piculis euaserūt. Et descēdētes de monte venerunt in vallē obscurā. ita vt vix vn⁹ aliū posset asp̄icere. Erat ⁊ ī ip̄a valle tā dep̄sissima nebula vt eā manib⁹ palparēt. Erantqz in ip̄a valle innumerabiles arbores quarū fructibus vescebant⁹. ⁊ folia fortissimū gustum habebāt. ⁊ riuuli clarissimi discurrebāt. H̄der octo siquidē dies cōtinuos sol radios nō viderūt. Cōpletis etiā octo dieb⁹ puenērūt ad radicem vn⁹ mōtis. Intantū autē erat exercit⁹ ex attractiōe aeris sp̄issi p̄grauat⁹ q̄ fere suffocati videbātur. Cū autē sup̄iora mōtis ascēderēt. inuenerūt aerē subtiliorē. ⁊ splendor diei illi⁹ lucebat. Sicqz impetēdo suis miratē illi⁹ mōtis v̄ndecim dieb⁹ cōtinuis laborauerūt. Cūqz montis ascēdissent cacumia viderūt ex alia parte diē lucidissimū ⁊ p̄clarū. et cū descēdissent de mōte inuenerūt planiciē maximā cui⁹ terra erat valde rubicunda. Erantqz in ip̄a planicie arbores infinite. q̄ vltra mensurā cubiti nō crescebant. quaz fruct⁹ et folia suauissima vt ficus. Et inuenerūt riuos aquaz plurimos q̄ tanqz lac gerebant aquā. Corpora etiā albissima sine cibariis alijs nutriebātur. Et ambulātes p̄ ip̄am planiciē diebus centum septuaginta puenērūt ad altissima montana. q̄rū cacumina celū tangere videbant⁹. Erantqz ip̄i mōtes ex cissi vt paries. ita vt nullus posset ascensum facere ad cacumen. Inuenerūt tamē duos transi tus p̄ medios montes diuisos. Vn⁹ siquidē transit⁹ p̄ septētrionalē plagā patebat. alter v̄o vsus oriētis solū circulū p̄tendebat. Cū autē alexāder